

1945-03-20

AFSENDER

Oscar Matthiesen

MODTAGER

Helge Jacobsen

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Emneord:
Rytterfrise, Valkyriefrise

DOKUMENTINDHOLD

Oscar Matthiesen beder Helge Jacobsen genoptage sagen om Friserne til Glyptoteket.

TRANSSKRIFTION

20 Marts 1945.

Højtærede

Hr. Direktør Helge Jacobsen

I anledningen af at jeg skrev mit Livs erindringer og er ved erindringerne om deres fader, bliver jeg nødt til at sende dem følgende.

Deres fader besøgte mig d. 5te Januar 1915 for at se den færdige rytterfrise, som han havde bestilt hos mig til forbindelsesbygningen mellem det to Glyptoteker. Da han så den, syntes han så godt om den, at han bestilte en pendant til den, nemlig Valkyriefrisen, til den modsatte side af bygningen. Deres fader såe også denne frise, før han kom på hospitalet og døde d. 11te januar 1914.

Hos Kähler i Næstved blev kaklerne brændt flere gange for at få de rigtige farver. Da det stykke af Rytterfrisen, blev ophængt på prøve i Glyptotekets gård endnu ikke viste den sorte farve i Hestene godt nok, Ville Kähler give den en brænding til.

Frisen kom da tilbage fra ham

og ophængtes atter i Glyptoteket.

Tilstede var Hr. Oppermann, Arkitekten Axel Erhardt Petersen, jeg og Hr. Kähler. Da der stadig var megen forskel på hestenes sorte farve, gik jeg lige hen til frisen for at vise Hr. Kähler den bestemte hests farve, som jeg var tilfreds med. Men idet jeg lagde fingrene på kaklerne, blev jeg kultsort på dem!

Vi såe alle Resultatet - at Hr. Kähler havde bedraget os. - hvorefter vi forlod ham.

Jeg indberetter da sagen til bestyrelsen og anmodede om at få frisen brændt en gang til; men fik desværre det svar, at jeg selv måtte bekoste det.

Bekostningen ved brændingen tilkom dog ikke mig; og jeg ønskede dem helst ikke opsatte, før omtalte rettelse var gjort - og friserne ligger fremdeles gemt i kasserne.

Nu, så mange år efter, Hr. Direktør, ser jeg ikke så anstrengt på det mere og mener, at det

Jeg beder dem derfor, Hr. Direktør,

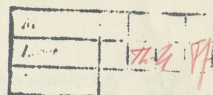
om at tage sagen op igen og opfylde deres faders ønske om anbringelsen af friserne på bygningen.

Jeg vil nådig i mine erindringer have denne sag med på dens nuværende Standpunkt, men jeg kan ikke undlade at omtale friserne, da de dog er et af mine største arbejder, og som ingen nulevende kan gøre mig efter; tillige er de jo kendte af mange gennem de farvede Kartoners udstillinger. Idet jeg håber, Hr. Direktør, at de både ved opfyldelsen af deres Faders Ønske og af Hensyn til mig som Kunstner vil fremme Sagen, er jeg

Deres altid ærbødige

Oscar Matthiesen

20 Marts 1945.

Kjære

Kjære Helge Jacobsen!

Jeg undskylder at jeg skriver min avis,
erindringer og er ved Erindringsrue om
Dres Fader, bliver jeg nødt til at sende
den følgende.

Dres Fader besøgte mig d. 5^e Januar 1915
for at se den forrige Pyttprisen, som han
havde bestilt hos mig til Festindtægter
Pyttningen mellem de to Glyptoteker.
De han så den, svarede han så end en
den, at han bestilte en Pendant til
den, nemlig Valbryndprisen, til den
modsatte Side af Pyttningen. Dres Fader
så også denne Pris, for han kom på
Hospitalet og døde d. 11 Januar 1917.

Hos Kähler i Næstved blev Kählerne
brevd - flere Gange for at få de rigtige
Farer. De det Stykke af Pyttprisen, som
var opkøbt på Pris i Glyptotekets Lørd,
endnu ikke viste den sorte Farve i
Udstene godt nok, skulle Kähler give
den en Brødding til.

Prisen kom da tilbage fra ham

J

og ophængtes atter i Glyceroboks.

Tilstede var Hr. Oppermann, Architektten
Axel Erhard Petrusen, jeg og Hr. Kähler.

Da der stadig var nogen Forskel på Vægte-
nes sorte Farve, gik jeg hen til Friem for
at vise Hr. Kähler den bedste sorte
Farve, som jeg var tilfreds med.

Når end jeg lagde Diagramme på Kæ-
lserne, blev jeg kildsort på dem!

Vi så alle Resultatet - at Hr. Kähler
haade bedraget os. - hvorefter vi forlod
ham. Jeg enderettede da Sagen til Be-

styrelsen og anmodede om at Hr. Friem
brevd en Gang til; men fik derover
det svar, at jeg selv måtte behandle det.
Bekræftningen ved Præudicium tilkom
dog ikke mig; og jeg ønskede dem vel,
der ikke opsatte, for enkelte Rettelse
var gjort og Friem ligger fremdeles
gent i Kasserne.

Nu, så mange år efter, Hr. Direktør,
ser jeg ikke så strengt på det mere
og mener, at det spillede indsvind-
et Rolle, end det var og lod mere
eller mindre være.

Jeg bedr Dem derfor, Hr. Direktør,

og ophængtes atter i Glyceroboks.

Tilstede var Hr. Oppermann, Architektten
Axel Erhardt Petersen, jeg og Hr. Kähler.

Da der stadig var nogen Forbælg på Værel-
set omte Fælle, gik jeg hen til Friem for
at vise Hr. Kähler den betemte Væst-
Fælle, som jeg var tilfreds med.

Når idet jeg lagde Diagram på Kæ-
lserne, blev jeg kildt på dem!

Vi så alle Resultatet - at Hr. Kähler
haade bedraget os. - hvorefter vi forlod
ham.

Jeg enderættede da Sagen til Be-
styrelsen og anmodede om at Hr. Friem
brænd en Gang til; men fik derover
det svar, at jeg selv måtte behandle det.
Bekræftningen ved Frændingen tilkom
dog ikke mig; og jeg ønskede dem vel,
der ikke opsatte, for antallet Rettelse
var givet og Friem ligger fremdeles
gent i Kasserne.

Når, så mange har efter Hr. Direktør,
ser jeg ikke så strengt på det mere
og mere, at det spilles indsvind-
et Følge, antallet og lod mere
eller mindre vorte.

Jeg beder Dem derfor, Hr. Direktør,

nu at tage Sagen op igen og opfylde
Dres Faders Ønske om Anbringelsen
af Friserne på Bygningen.

Jeg vil uddig i mine Erindringer
have denne Sag med på dens uirer-
ende Standpunkt, men jeg kan ikke
indlade at omtale Friserne, da de
dog er et af mine største Arbejder, og
som ingen Uinteresserede kan give mig
efter; tillige er de jo kendte af mange
gjennem de forredte Kartovers Udsigt-
ninger.

Idet jeg håber, Hr. Direktør, at de
både ved Opfyldelsen af Dres Faders
Ønske og af densen til mig som Kunstner,
vil fremsætte Sagen, er jeg

Dres altid erholdende
Oscar Mathiesen.